

Istoria Filosofiei Religiiilor

Acest **curs** prezintă **Istoria Filosofiei Religiiilor**.

In acest PDF poți vizualiza cuprinsul și bibliografia (daca sunt disponibile) și aproximativ două pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site conține un fișier, într-un număr total de **31 pagini**.

Fișierele documentului original au următoarele extensii: doc.

Extras

Filozofia religiei are un domeniu de acoperire foarte mare, astfel încât s-au constituit mai multe discipline în cadrul ei. Una dintre ele este fenomenologia religiei. Noi însă nu vom vorbi despre ea în acest semestru. Ne vom concentra atenția asupra teologiei religiilor, care e o discuție în care e abordată relația dintre creștinism și alte religii; pune bazele unei aprecieri teologie a conținuturilor de adevăr.

Teologia religiilor pornește mereu de la o religie anume (astfel există o teologie creștină a religiilor, una hindusă, uns islamică etc.), problemele fiind clarificate din perspectiva acelei religii. Noi vom practica o teologie creștină a religiilor.

Teologia religiei în sine se referă la toate religiile privite în ansamblu. Însă e necesară și o particularizare a ei; e necesar să vedem că teologia religiei pornește din interiorul unei religii anume. Există o teologie a religiei creștine în general și o teologie a religiei creștine particularizată, în funcție de o anumită confesiune. Astfel, există o teologie catolică a religiilor, unde Karl Rahner (teolog iezuit) din secolul al XX-lea a rămas definitiv în teologia religiilor în general. În cadrul teologiei catolice a religiilor, el a analizat reacțiilor diferitelor religii față de Conciliul II Vatican.

Și în lumea protestantă există importante preocupări în această direcție. Rudolf Otto a scris o lucrare faimoasă (Despre sacru). În plus, Federația Mondială Lutherană a abordat teologia religiilor, multe țări protestante fiind invadate de musulmani.

În privința ortodocșilor, ei au avut preocupări de dialog interreligios în mod special cu evreei (încă din epoca primară: ex. Sfântul Iustin Mărturisitorul și Filozoful - Dialogul cu iudeul Trifon; Marele cuvios cateh. al Sfântului Grigorie de Nyssa). Lucrarea Sfântului Grigorie e mai puțin apologetică și mai mult analitică, ceea ce ne interesează pe noi.

Creștinismul ortodox nu a interacționat cu alte religii așa cum au făcut-o alte confesiuni creștine. De exemplu, în Rusia, chiar dacă ortodocșii conviețuiau cu islamicii, dialogul dintre ei a fost interzis. După desființarea lagărului comunist au început să fie simțite efectele globale și asupra lumii ortodoxe. Astfel, au apărut necesitățile unor dialoguri interconfesionale.

În prezent, inițiativa pentru cunoașterea altor religii îi aparține Patriarhiei Ecumenice și îndeosebi Patriarhului Bartolomeu, care e și purtătorul de cuvânt al Ortodoxiei în problemele teoretice, el inițiind și anumite programe de cercetare atunci când e necesar (de ex.: proclamarea zilei de 1 septembrie ca zi a creației). Mitropolitul de Paris e răspunzător de dialogul cu islamicii.

Exist preocupări de teologie a religiilor în Biserica Rusă, dar și în cea Română, însă la noi sporadice. A existat un Congres al Religiilor, organizat în mare măsură de Patriarhul Teoctist. Din punct de vedere al argumentelor teologie, lucrurile sunt mai „subțirele”.

Părintele Dumitru Stăniloae scrie o carte - Poziția Domnului Lucian Blaga față de creștinism și Ortodoxie -, care e un răspuns la opera lui Blaga Religie și spirit. Față de unele afirmații ale lui Blaga, părintele Stăniloae vine cu niște afirmații care se constituie într-o parte foarte valoroasă a teologiei religiilor. La vremea respectivă, problema privind teologia religiilor a fost pusă doar în contextul Blaga.

Profesorii Ioan Savin, Petru Rezuș, Emilian Vasilescu, Corneliu Sârbu, Liviu Stan, Dumitru Stăniloae au avut contribuții importante în introducerea Bisericii Ortodoxe Române în cadrul dialogului interconfesional.

E foarte necesară elaborarea unei teologii consistente a religiilor. Însă acolo unde nu avem formulări clare a Sfintei Tradiții într-o anumită problemă, vom proceda la analogie. De aceea, la baza teologiei religiilor trebuie să existe o înțelegere foarte clară și profundă a religiei proprii. În mod special dogmatica are privirea îndreptată spre interior, spre propria înțelegere.

Teologia religiilor abordează aceeași problematică, însă având în minte că va trebui să se întâlnească cu celelalte religii. E necesară un fel de reconstruire a sistemului gândirii creștine în vederea scopurilor amintite.

Primul pas al teologiei religiilor îl reprezintă preocuparea privind religia creștină, apoi căutarea cauzelor diversității religioase. După ce avem un fundament și am analizat cauzele, trebuie găsită o soluție. Însă pe lângă această soluție, mai trebuie cunoscute și alte soluții. În mod obligatoriu, trebuie să venim cu cel puțin trei-patru soluții (păreri) importante privind problema respectivă. Urmează apoi elaborarea unui construct propriu al teoriei religiilor.

Documentul complet de 31 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://Biblioteca.RegieLive.ro)